

3785 Gnefte Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 3786

Flertallet har lagt den for os. Det er ikke Mindretallet i denne Sal, der er Skyld i, hvis der ikke kommer Enighed til Veie mellem de to Dele af Nigsdagen; det er de Herrer selv. Naar det erede Flertal selv har erklæret — og det er erklæret flere Gange — at det med Billie har sat Bestemmelser ind i Finantsloven eller udeladt Bevillinger af Finantsloven, hvorved Ministeriet skal blive bragt i en saadan Stilling, at det skal være saa godt som ude af Stand til at vedblive Statens Styrelse, saa har Flertallet jo selv skabt en Tilstand, som ligger udenfor Forfatningens Forudsætninger. Det er givet, at naar den 1ste April kommer, og vi altsaa staa med en Finantslov eller rettere uden en Finantslov, idet Landstinget og Folkethinget have vedtaget to aldeles forskellige, saa har det erede Flertal saa vist, som det har Magten her i dette Thing, Ansvar for, at vi befinde os i denne Tilstand. Altsaa, siger jeg, naar vi komme dertil, at vi staa med to aldeles forskellige vedtagne Udfast til Finantslov, et af Landstinget og et af Folkethinget, saa kan jeg aldeles ikke indse, at det nuværende Ministerium har noget andet Ansvar, end ethvert andet Ministerium vilde tage imod i det Dieblit, det overtog Regjeringens Hærelse. — Da vi ere komne ind paa dette Gebet, den provisoriske Finantslov, skal jeg, da de erede Herrer fra den anden Side have bragt dette Spørgsmaal paa Bane, udtale mig ogsaa om dette Punkt. Jeg veed min Aag fri, jeg har aldrig nogenstunde erklæret en provisorisk Finantslov for at staa i Strid med Forfatningen, og jeg skal derfor blot tilføie een Ting, og det er det, at ethvert politisk Parti naturlignovis kan ikke Andet end anse det for ligesvem at tage Fundamentet bort fra dets Fødder, naar der er en saadan Mulighed tilstede som en provisorisk Finantslov, og derfor har ethvert politisk Parti, der har været ved Magten, altid kæmpet paa Liv og Død mod Løsen om en provisorisk Finantslov. Men fordi det har gjort det, derfor er Forfatningens Bestemmelser i saa Henseende hverken gjorde stærkere eller svagere. Under normale Forhold kan en provisorisk Finantslov ikke tænkes, og jeg siger, at den Regjering, som vilde bruge en provisorisk Finantslov til at omgaa Thingets forfatningsmæssige Myndighed, efter min Overbevisning vilde handle grundlovsstridig; men en anden Ting er, naar man skaber en Tilstand, hvor Regjeringen ikke er istand til hverken med Folkethinget eller Landstinget at faae en Finantslov tilveiebragt.

Jeg siger, at, naar man skaber en Tilstand, og de Herrer have Meddelagtighed i at skabe en saadan Tilstand (S temmer: Det har Landstinget ogsaa; Regjeringen skaber Tilstanden!) Jeg beder om Forladelse, mine Herrer, det, her forhandles i dette Dieblit, er Finantsloven, som Landstinget har vedtaget i een Skikkelse og Folkethinget i en anden, og vi have vor Meddelagtighed i at skabe denne Tilstand.

Formanden (R a b b e): Det erede Medlem fik Ordet udenfor sin Tur for en kort Bemærkning. Det erede Medlem benyttede imidlertid Ordet paa en noget forskjellig Maade. Af det erede Medlems Udtalelser kan jeg ikke undlade at paatale et enkelt Udtryk, idet det ikke er tilladt at betegne sine Modstanderes Optræden som latterlig; det er et Brud paa de Former, man skylber sine Modstandere. At hele det erede Medlems Udtalelse havde en noget mere udeftende Karakter — og derfor ogsaa fik en tilsvarende Virkning — end ønskeligt er, det vil jeg lægge mindre Vægt paa, men dog i Forbindelse hermed nævne det.

Jagb: Maa jeg blot hertil bemærke, at Udtrykket „latterlig“ blev først fra den anden Side henvendt paa mig, og jeg besvarede det dermed, at det var muligt, at det latterlige laa paa den anden Side. Det var kun som Ripost, at jeg tilbageviste Udtrykket „latterlig“, som blev henvendt til mig.

Formanden (R a b b e): Jeg tror, at det erede Medlem tager feil, naar han mener, at det var kommet i en Tale, som er blevet holdt her i Thinget. Derimod hørte jeg ganske vist, at erede Medlemmer tillode sig nogen Munterhed, medens det erede Medlem talte; men det er Noget, som der gjenfaldig bliver baaren over med under Talerne.

J. A. Hansen: Jeg er ikke i den Fristelse at lade mig henrive enten til Latter eller til nogen Udtalelse i Anledning af, hvad den erede sidste Taler, det erede Medlem for Lihisted (Jagb) ansførte. Jeg er saa vant til at høre ham tale, og jeg tænkte ved mig selv: det behøver ikke noget Svar. Undertiden smiler jeg ad det erede Medlems Udtalelser og tænker, at han dog en Gang skal mærke, at den Maade, han